

УДК 76.071.2(477.83-25)»19»

ВЕРШИНИ КНИЖКОВОГО МИСТЕЦТВА СОФІЇ КАРАФФИ-КОРБУТ

П. К. Шевченко, Ф. П. Лукавий

*Інститут поліграфії та медіатехнологій НУЛП
вул. Під Голоском, 19, Львів, 79020, Україна*

У статті розглянуто основні напрямки формування такого поняття як мистецтво книги та мистецьке оформлення книжкового видання. На прикладі творчого підходу львівської майстрині графічного мистецтва ілюстрування та мистецького оформлення книжкового видання, Софії Караффи-Корбут, здійснено аналіз основних тенденцій та вимог до художнього оформлення книги. Розглянуто підхід художниці до ілюстрування поеми Івана Франка «Іван Вишенський», що вважають вершиною її творчого здобутку в мистецтві ілюстрування та оформленні книги. Наведено тлумачення сюжетів зображень та формування образу героїв. При створенні розгорнутого зображення твору, враховані сюжетні композиції. Детально проаналізовано архітектоніку видання, його мистецьке оформлення. У статті проаналізовано вплив ілюстративного ряду на сприйняття загального змісту твору та подано технічні відомості щодо першого видання поеми з оформленням С. Караффи Корбут.

Ключові слова: *книга, мистецьке оформлення, ілюстративний ряд, авторська техніка, графічна мова, мальований шрифт, посторінкове зображення, розгорнуте зображення, художник-графік Софія Караффа-Корбут, графічні техніки ілюстрування видання.*

Постановка проблеми. Відсутність комплексного підходу до оформлення книжкового видання, як мистецького ансамблю, що має не просто привернути увагу до видання, але виконати певні функції: формування літературного, художнього смаку, зацікавленості до твору. На прикладі мистецького оформлення літературного твору – поеми Івана Франка «Іван Вишенський», львівського митця графічного мистецтва Софії Караффи-Корбут (1924-1996), яку мистецтвознавці справедливо вважають однією з творчих вершин мистецьких оформлень книжкових видань, простежити та проаналізувати зміст її мистецьке наповнення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Наявний ряд статей, що містять біографічні відомості про Караффу-Корбут, а саме інформацію про родину, освіту, творчий доробок, наявні альбоми з репродукціями робіт. Мистецтвознавець Богдан Горинь досліджував мистецьку Шевченкіану художниці, а також описав її творчість у виданні “Любов і творчість Софії Караффи-Корбут”. Однак це ще далеко не повний фаховий аналіз творчості художниці й дослідження сюжетних рішень.

Мета статті. Розглянути поняття мистецтво книги на новому етапі його розвитку й формування українського національного мистецтва, Дослідження образу

Івана Вишенського у творчості Софії Караффи-Корбут, що включає аналіз структурних елементів, таких як символіка, композиція та персонажі. Важливо врахувати контекст історичних подій та особистісні характеристики, які вплинули на її інтерпретацію.

Виклад основного матеріалу дослідження. Іван Вишенський (XVI–XVII ст.) – релігійний та літературний діяч, оборонець православ'я, твори якого відзначалися силою духу. За словами С. Єфремова, він був «власителем дум» свого часу. У цей період, після Люблінської унії, українська державність зникла, а народ зазнавав експлуатації й насильницької католизації. Рушійною силою опору стали козаки й шляхта [5].

У XIX ст. українські землі належали російській та Австрійській імперіям. Це викликало зацікавленість історією козацтва, зокрема, серед інтелігенції, що стало основою руху за національну ідею. Іван Франко, представник відродження, у своїй поемі не лише вшанував Вишенського, а й підкреслив незламність українців, показав роль віри та інтелігенції.

Софія Караффа-Корбут працювала за радянських часів, коли українська еліта переслідувалася, а релігія була під забороною.

Таким чином, Вишенський, Франко й Караффа-Корбут хоч і жили в різні епохи, але всі вони у своїй творчості піднімали питання національної самосвідомості, віри та історичної пам'яті. Образ Вишенського залишався актуальним у різні часи.

Поема «Іван Вишенський» - психологічно-філософський твір, темою якого є зображення аскетичного усамітнення Івана Вишенського на Афоні, аналіз складного внутрішнього світу героя, внутрішній конфлікт між служінням Богу й обов'язком перед рідним народом. Твір звертає увагу на важливість служіння своєму народові та необхідність поєднання духовного та патріотичного.

Драматична колізія поеми вимальовується не одразу, а наростає поступово. Поема починається з опису гори Афон та поселень монахів, як ніби автор хоче помістити читача в атмосферу й середовище твору. У книзі художниця в ілюстративному ряді також створила цей сюжетний глибокий вхід, зокрема ілюстрації перших трьох частин мають добре пропрацьований стафаж: гірський пейзаж, характерна архітектура, печера, вид з печери на море, по якому пливли козаки: «... так облита дивним морем, під безхмарим, теплим небом, зноситься, шумить, пишаєсь, спить Афонська гора...» (рис. 1) [2].

Рис. 1. Розгорт книги ст. 6-7

Рис. 2. Розгорт книги ст. 8-9

Головними персонажами зображень є монахи: «...починав Прот великий, окликавсь Ватопед. Далі зойкнув Есфігмену, загудів Ксеропотаму, там Зографу, далі Павлю, розгудівся Іверон...» (рис. 2) [2].

На початку твору значна увага приділена такому символу, як дзвін, що є важливим у церковному житті. Він вісник початку і кінця служби, для монахів – звістка, що хтось помер, у поемі – це символізує тривогу, напругу, новий етап, зокрема, Івана Вишенського проводили до його печери під звуки дзвону. Караффа-Корбут також зосередила увагу на цьому символі; в ілюстративному ряді дзвін теж присутній, до прикладу, на ілюстрації, де зображено похорон невідомого монаха. Справа бачимо монахів в аскетичних позах, які його оплакують. Це приклад розгортку з розгорнутими зображеннями. Вони не є прямим продовженням одне одного, однак об'єднані певною темою, що їх доповнює. У книзі також переважають розгортки, що містять посторінкові зображення, зважаючи на те, що ілюстрація займає одну сторінку (рис.3).

Дуже знаковою є ілюстрація, де руки монаха зв'язані мотузками церковних дзвонів, а сам персонаж зображений у молитовній жертвої позі. Дзвони у даному випадку можна символізувати як зв'язок головного героя з вищими силами і трактувати як тягар відповідальності, який відчуває головний герой перед Богом, Україною та самим собою (рис.4).

Рис. 3. Розгорт книги ст. 14-15

Рис. 4. Розгорт книги ст. 24-25

Поява Вишенського у творі, сцена його проводів до печери, де його супроводжували монахи. Бачимо розгорт, де зліва в ілюстрації на передньому плані показаний Іван Вишенський, а на дальньому плані зображений пейзаж, архітектурний ансамбль, тобто уособлення відстороненості від мирського життя. А справа полеміст вже зображений безпосередньо в печері (рис.5).

Каменяр багато уваги присвятив розкриттю внутрішнього стану полеміста з моменту його аскези в печері, особливо роздумам про правильність свого рішення й віру в Бога. Адаптацію до нового етапу життя супроводжують перепади настрою героя — від щирої віри до розгубленості. Художниця майстерно передала цей сюжет: у серії ілюстрацій із Вишенським у печері за допомогою чорних монументальних плям і замкнених поз монаха створено атмосферу медитації, самотності та тривожності: «...У своїй печері старець знов на камені недвижно...», «...Потім мов теплом дихнуло, і по тілі розлилося...», «...І в душі мелькнула мати, як його малим хлоп'ятком попід шийку лоскотала, ах, а він сміявся, сміявся!..» (рис. 6) [2].

Рис. 5. Розгорт книги ст. 28-29

Рис. 6. Розгорт книги ст. 36-37

Окремої уваги, на нашу думку, заслуговує сцена з твору та ілюстрація про павука і муху, що потрапили в печеру. Це наштовхує монаха на думку про те, що відбувається в світі, є воля Божа, і що він готовий прийняти всі ті випробування, які йому підготувала доля. «Якщо Бог зі мною — то навіть павутина стає муром. А якщо Бог не зі мною — то й мур розсиплеться, як павутина» (Франциск з Ассізі, католицький святий та засновник Ордену францисканців.) (рис. 7) [3].

Ще одна ілюстрація художниці, де Вишенський в оточенні темного химерного звіра й білого птаха. Звір – уособлення сумнівів, переживань, тривожності головного героя, які приходять до нього вночі, а птах – це символ світла, тепла і впевненості, надії, які приходять на зміну смутку. Головне і найпоширеніше значення голуба – це втілення Святого Духа. Це перегукується із Євангелієм від Луки (3:22): «І Дух Святий зійшов на Нього в тілесному вигляді, як голуб...» (рис. 8).

Рис. 7. Розгорт книги ст. 46-47

Рис. 8. Розгорт книги ст. 22-23

В поемі чимало уваги зосереджено опису внутрішнього стану полеміста, сумнівам, тривозі, зневірі: «...Я тремтів, у кут яскині, заховавшись, і тривога проняла мене...». Дуже влучно цей стан Караффа-Корбут показала в цій ілюстрації, де за допомогою метаморфоз показані усі ці негативні нав'язливі думки, що буквально нависають над постаттю Вишенського (рис. 9) [2].

Знаковим у поемі є фрагмент, де квітка вишневого цвіту потрапляє у печеру до монаха, і це навіює йому спогади про Україну. Художниця зобразила Вишенського зосередженого усім своїм єством, який схиляється над квіткою, тримаючи її в руках. В даліні видніється море, як нагадування, що скоро звідти прийде нова звістка про Україну. Справа на розгорті сюжет драматичний з зображенням селянського повстання (рис. 10).

Рис. 9. Розгорт книги ст. 54-55

Рис. 10. Розгорт книги ст. 62-63

Прилюдія до кульмінації - поява човна з козаками на морі. Композиція є досить динамічною, передає стихію природи, моря, натягнуте вітрило човна сповнене надій. Усі елементи розташовано так, що вони неначе підсилюють серйозність намірів козаків щодо подорожі (рис. 11).

Рис. 11. Розгорт книги ст. 68-69

Далі за сюжетом Караффа-Корбут присвятила ряд ілюстрацій у візуальному ряді козакам, зокрема, відбувається подія, історичний факт, процитований лист-звернення православних козаків до Вишеньського з проханням повернутися в Україну. Особливо їх тривожила справа православної віри, за яку боролися, й непохитне бажання захистити український народ від експансії чужинців. Вишеньський зображений в молитовному стані з листом в руках й цим авторка підкреслює його міць як проповідника і наставника чого і просили козаки від монаха – молитвою і словом мотивувати захистити і зберегти народ під час визвольної боротьби (рис. 12).

Рис. 12. Розгорт книги ст. 84-85

Кульмінацією твору є відмова Вишенського у допомозі козакам. Однак до нього приходять прозріння про те, що власне спасіння полягає в порятунку і самопожертві для інших. В розгортці зліва ми знову бачимо головного героя з листом в руках як уособлення місіонерства, художниця другий раз звертається до птаха символу: голуба – уособлення Святого Духа і джерела істини й мудрості. На розгортці справа бачимо дві жіночі постаті, які простягають руки – як художня метафора української нації – які благають про допомогу (рис 13). Козаки, не отримавши відповідь, відпливають (рис 14).

Рис. 13. Розгорт книги ст. 74-75

Рис. 14. Розгорт книги ст. 96-97

Розв'язкою є складна поведінка аскетника, викликана непереборними труднощами на шляху до прийняття рішення. Кінець візуального ряду влучно передає драматизм фіналу поеми. Вишенський ще має надію все повернути, але вже пізно... Монах готовий наздогнати козаків, буквально ідучи «по поверхні води». Його силует займає весь простір, його руки простягнуті догори як у хвилини найбільшої відчайдушності, і він, щось подібно до месії, вже готовий зробити перший крок... Ходіння Ісуса Христа по воді зафіксовано у Євангелії від Матвія, в більш ширшому значенні трактується як безумовна віра у Бога, тому, що саме віра допомагала Петрові триматися на воді. «...І зараз Ісус простягнув руку, і схопив його, і каже до нього: «Маловіре, чого ти засумнівався?..» (Євангеліє від Матвія 14:28–31). В контексті поеми цю ілюстрацію можна трактувати як показ найбільшої віри Вишенського в те, що він все ще може змінити хід подій, і віри в український народ. Тоді як в розгортці справа бачимо жіночу постать з нахиленою головою і птаха на землі, що може трактуватися як тривога народу (рис.15).

Рис. 15. Розгорт книги ст. 92-93

Рис. 16. Розгорт книги ст. 100-101

Прикінцевим акордом і своєрідним підсумком в сюжетному ряді постає ілюстрація, де Іван Вишенський жалкує про своє рішення, заламує руки і ніби вже в реальному часі бачить, як козаків у кайданах ведуть у неволю (рис. 16).

Оправа являє собою зображення, у якому поєднанні мальований шрифт, яким вказано автора й назву поеми, і рамку-портал із зображенням архітектурних мотивів, дзвонів і сходів, що ведуть уверх. Як це вже було зазначено раніше, дзвони є важливою сенсовною й символічною складовою ілюстративного ряду, у мистецькому оформленні вони також присутні. Сходи уверх надають глибини цьому зображенню і мимоволі запрошують читача у світ головного героя, його роздуми, сумніви, виклики, що постають перед ним й українським народом.

На авантитулі мальованим шрифтом зазначено автора і назву твору, наявний декоративно-орнаментальний елемент, що співзвучний зі стилістикою ілюстративного ряду.

Одинарний титул з фронтисписом головного героя Івана Вишенського. Мальованим шрифтом вказано автора й назву твору, видавництво, місто, рік. Зображення стилістично єдине із ілюстраціями візуального ряду, художниця показала полеміста з аскетичною суворістю, кожна риса обличчя демонструє сум і глибоку задуму. Другорядним планом зображення слугує архітектурно-сакральний мотив, що підкреслює середовище, у якому жив і творим монах.

Структурно поема складається із 12 частин. В художньому оформленні також добре помітна ця диференціація. Зокрема, кожна частина має вхід у вигляді сторінки, що служить шмуктитулом, на ній мальованим шрифтом написано декілька рядків твору обмеженою кольоровою гамою. Мальований шрифт – це авторська розробка художниці, створений на основі уставу й напівуставу. Також наявна буква, що являє собою мальовану літеру й декоративний орнамент навколо неї. Відповідно, у виданні наявне поєднання мальованого і набірного шрифтів. Сторінки видання прикрашені символічно-декоративним орнаментом на полях. Загалом таке рішення притаманне для рукописної й середньовічної книги. Оскільки медієвістичні рукописні книги були переважно на релігійну тематику, цілком ймовірно, що ілюстраторка також вклала в цей елемент оформлення важливий сенс, аби підсилити атмосферу цілого твору.

Кожна частина має свою індивідуально розпрацьовану рамку на сторінках з текстом, відповідно, кожна буква також має свій орнамент, співзвучний з орнаментом рамки. Художниця для створення декоративного орнаменту черпала натхнення з українського прикладного мистецтва, який використовувався в одязі, гончарстві, різьбі та ін.

Характеризуючи орнаменти по розділах слід відзначити: орнаментика I розділу містить орнаментальні мотиви й небесні тіла (місяць і сонце). У II розділі поєднання орнаментальних і рослинних мотивів, є дзвони, яких є багато в ілюстративному ряді, посередині маленьке обличчя дівчини. У III розділі рослинний елемент й сакральна архітектура. IV розділ зображує птахів - голубів, яких багато і в ілюстративному ряді, рослинні мотиви, а також розети й розетки, що містять елементи часів трипільської культури. У V розділі рослинні й геометричні мотиви.

У VI розділі геометричний мотиви, подібний до найдавніших часів орнаменту. VII розділ – це рослинний орнамент й розетки. У VIII розділі міститься суто рослинний орнамент з розетками. IX розділ – архаїчні мотиви, розетки й сакральна архітектура. X розділ вирізняється поєднанням квіткового мотиву й архітектурного елементу, подібним до фронтона. XI розділ містить орнаментальні мотиви. У XII розділі також наявний цей фронтон, рослинні мотиви й голуби.

Декорована рамка-портал містить колір. На початку книги це переважно сепія, згодом до неї додається світло фіолетовий, в середині книги з'являється червоний.

Книга містить 42 ілюстрації. Зображення є чорно білими, оздоблені декоративною рамкою, яка також є ахроматичною і містить як орнаментальні, так і сюжетні речі, що підсилюють зміст ілюстрацій.

Кожна ілюстрація доповнена власною рамкою і своїм укладеним набором елементів. Однак, на відміну від рамок орнаменту сторінок з текстом, ці рамки мають вже більш складний декор, який співзвучний із сюжетом зображення. Зокрема на перших ілюстраціях, де зображені монахи, форма рамки має вигляд склепіння або фронтона, що притаманно для сакральної архітектури. Ці орнаменти ніби як портали у храмі запрошують читача у світ поеми і підсилюють глибокий вхід у твір.

Характерним є те, що декор в поєднанні з ілюстраціями, що зображають саме сюжет поеми, деталізований лише у верхній частині і виглядає більш аскетично. Орнамент лише віддалено нагадує колони, склепіння і фронтони.

Тоді як, мотиви декору в поєднанні з ілюстраціями, які віддалено ілюструють зміст поеми, досить детально пропрацьований у верхній і нижній частинах. Такі мотиви декору мають багато архітектурних елементи. На деяких сторінках декори й ілюстрації навіть поєднуються в єдине ціле, а є приклади, де зображення зверху й знизу є самостійними. В обох випадках цей декор надає додаткового змістового навантаження до всього зображення. У випадку з останнім, нерідко зміст зображень знизу й зверху може бути протилежним одне до одного, і це протиставлення напряму загострює зміст зображення. В інших випадках сюжети на рамках слугують доповнюючим планом до основного змісту відтворення. Окрім вище переліченого такий декор також містить зображення химерних тварин, небесні тіла (місяць і сонце), розетки, рослинні елементи. В середині твору до цього додається ще козацька атрибутика й сільські мотиви й знаряддя праці.

В цих орнаментах спостерігається дивовижне поєднання язичницьких вірувань, біблійних мотивів, трипільської орнаментики, нашарування різних культур, що охоплюють терени України. Художниця майстерно це інтерпретувала у своїй художній стилістиці і вдало поєднала з ілюстративним рядом.

Авторська графічна мова з використанням туш-перо. Візуальний ряд має ахроматичну чорно-білу гаму. Мистецьке оформлення має обмежену кольорову гаму.

Присутня стилістична єдність всіх зображень ілюстративного ряду й мистецького оформлення.

Художні засоби являють собою перехресний штрих, чорні та сірі (срібло) силуети, білі окреслені паузи. В зображальному ряді присутня за змістом тональна глибина, яка допомагає естетично зчитувати інформацію, в переважній більшості

присутній перехресний штрих. Тональні силуети вирішені в різний спосіб: заливка, перехресний штрих (він не є всюди однаковим), присутня градація світлого і темного. Ці зображення наділені глибиною й багатством тонів.

Отже, така різниця у домінантності художніх засобів створює певний візуальний ритм твору в ілюстративному ряді, зважаючи на те, що усі композиції за наявністю персонажів, антуражу та деталей займають ту вагу, яку їм надала авторка ілюстрацій.

Поема Франка була опублікована у 1900 р. у збірці поезій “Із днів журби”. Однак вперше у повному ілюстративному оформленні Караффи-Корбут твір було здійснено у 2001 р. у тісній співпраці двох львівських видавництв «Каменярь» та «Місіонер». Розпочав роботу над загальним художнім редагуванням Іван Плєсканко, а завершив Федір Лукавий. Формат видання 60×84 1/8 при обсязі 120 сторінок. Друк відбувся у друкарні видавництва Отців Василян «Місіонер» у Жовкві.

Висновок. Підсумовуючи зазначаємо, що українська художниця книги Софія Караффа-Корбут майстерно розкрила ідею твору засобами книжкової графіки. Мисткиня використала таку ж саму стратегію, як і поет: спочатку наявний глибокий вхід у твір за допомогою ілюстрацій, що зображають природу Афонських гір і побут монахів. Потім за допомогою символізму та художнього перебільшення розкривається внутрішній стан головного героя. Кульмінаційні моменти також показані з глибоким драматизмом.

Увесь комплекс ілюстрацій це високохудожні твори, що передають середовище й атмосферу, де відбуваються події твору, транлюють внутрішній стан головного героя, його роздуми, сумніви. У книзі присутні образи українського села, кобзарів, козаків, загалом представлена культура на ментальному і матеріальному рівні. Художниця як і головний герой щиро вболівають за долю України, і тут проявився самотутній талант автора. Разом ілюстрації творять завершений ансамбль, але кожне окремо взяте зображення закінчене і цілком самодостатнє й слугує окремим станковим твором.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Горинь. Б. М. Любов і творчість Караффи-Корбут, т.1: роман. Львів: Апріорі, 2013.
2. Франко І. Я. Іван Вишенський: поема. Львів: Каменярь; Місіонер, 2001.
3. Др. Bob. «The Power of a Spider Web» [Електронний ресурс] // Mentoring Ministry. - 26 березня 2013. - Режим доступу: https://mentoringministry.com/2013/03/26/the-power-of-a-spider-web/?utm_source (дата звернення: 16.06.2025).
4. Культурно-національне відродження на Україні у ХІХ та на початку ХХ ст. [Електронний ресурс] // Освіта.УА. - 08 жовтня 2010. - Режим доступу: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10385/> (дата звернення: 16.06.2025).
5. Мех Н. Поема І. Франка «Іван Вишенський»: духовний вимір [Електронний ресурс] // Культура слова. - 2016. - Вип. 85. - Режим доступу: https://iul-nasu.org.ua/pdf/kulturaslova/85/12-ks_85.pdf (дата звернення: 15.06.2025).

REFERENCES

1. Horyn B. M. Liubov i tvorchist' Karaffy-Korbut, t. 1: roman. Lviv: Apriori, 2013.
2. Franko, I. Ya. (2001). Ivan Vyshenskyi: poem. Lviv: Kameniar; Misioner.
3. Dr. Bob. The Power of a Spider Web [Elektronnyi resurs] // Mentoring Ministry. - 26 bereznia 2013. - Rezhym dostupu: https://mentoringministry.com/2013/03/26/the-power-of-a-spider-web/?utm_source (data zvernennia: 16.06.2025).
4. Kultural'no-natsional'ne vidrodzhennia na Ukraini u XIX ta na pochatku XX st. [Elektronnyi resurs] // Osvita.UA. - 08 zhovtnia 2010. - Rezhym dostupu: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/10385/> (data zvernennia: 16.06.2025).
5. Mekh N. Poema I. Franka Ivan Vyshenskyi: dukhovnyi vymir [Elektronnyi resurs] // Kultura slova. - 2016. - Vyp. 85. - Rezhym dostupu: https://iul-nasu.org.ua/pdf/kulturaslova/85/12-ks_85.pdf (data zvernennia: 15.06.2025).

doi: 10.32403/1998-6912-2025-2-71-216-226

PEAKS OF THE BOOK ART OF SOFIA KARAFFA-KORBUT

P. K. Shevchenko, F. P. Lukavyi

*Institute of Printing and Media Technologies,
Lviv Polytechnic National University
Pid Holoskom St., 19, Lviv, 79020, Ukraine
polinasheva22042@gmail.com
flukavyj@gmail.com*

The article examines the main directions in the formation of such concepts as book art and artistic design of a book edition. Using the creative approach of the Lviv master of graphic art Sofia Karaffa-Korbut in illustrating and designing book editions as an example, an analysis is conducted of the main trends and requirements for artistic book design. The article explores the artist's approach to illustrating Ivan Franko's poem "Ivan Vyshenskyi," which is considered the pinnacle of her creative achievements in the art of book illustration and design. Interpretations of the narrative scenes and the formation of the characters' images are provided. In creating the spread compositions, the narrative structures of the literary work were carefully taken into account.

The article outlines the techniques used by Sofia Karaffa-Korbut to reveal the image of the main character in accordance with the strategy employed by Ivan Franko in writing the poem. It also includes descriptions of compositional decisions and interpretations of symbols that enhance the meaning of the illustrations. A detailed analysis of the artistic design of the edition and its visual content is presented, along with an examination of its role in shaping the overall perception of the illustrative sequence and the aesthetic appearance of the publication. The concept of hand-drawn lettering and its role in the artistic design of the book is explored. The article identifies the graphic techniques and artistic means used by the illustrator in her unique authorial style and determines their

leading role in conveying the content of the poem. Technical information about the first publication of the poem, which featured Sofia Karaffa-Korbut's illustrations and artistic design, is also provided.

Overall, this article offers a professional analysis of the creative legacy of the Lviv artist Sofia Karaffa-Korbut, focusing on her illustrative series and artistic design for Ivan Franko's poem "Ivan Vyshenskyi."

Keywords: *book, artistic design, illustrative series, authorial technique, graphic language, hand-drawn lettering, page-by-page illustration, spread illustration, graphic artist Sofia Karaffa-Korbut, graphic illustration techniques.*

Стаття надійшла до редакції 14.09.2025.

Received 14.09.2025.